[redacted]

I єдиному
поклайтесь,
И свого не
цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
в Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
в Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXI. Ч. 159. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 6-го ВЕРЕСНЯ 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK FRIDAY, SEPTEMBER 6, 1974 No. 159. VOL. LXXXI.

ПАСТОР ІВАН ПОЛІЩУК ІЗ ЧИКАҐО ОБРАНИЙ НА ПРЕЗИДЕНТА ОБ'ЄДНАННЯ ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКИХ ЦЕРКОВ; ОЛЕКСА ҐАРБУЗЮК — ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР

Чикаґо(МБ). — На протязі чотирьох днів — від п'ятниці 30 серпня до понеділка 2 вересня — тут в українській баптистській церкві відбувалася 29-та Конвенція Баптистських Церков у ЗСА. Конвенція вирішила багато важливих справ щодо напрямних праці Об'єднання, його розвитку, впливу на місійну працю в Південній Америці, Австралії та в Україні за допомогою літератури та радіомовлень „Голосу Євангелії в Україну", що понад 8 років передаються через трансвітове радіо в Монте-Карло, Монако. На Конвенцію цю прибули сотки делеґатів і гостей із Церков Об'єднання та гостей з Канади, Арґентини, Бразилії, Параґваю та України.

Південноамериканську делеґацію очолював проф. Михайло Бахор, директор Українського Біблійного Інституту та голова Об'єднання Українських Баптистів у Південній Америці. Пастор Іван Ковальчук із Параґваю відзначив вклад ОУЄБЦ у працю Божу в Параґваю й просив її продовжувати. Почесними гістьми Конвенції були гості з України — пастор Іван Калюжний із своєю дружиною Оленою.

Привіти

Між багатьма привітами для Конвенції з різних країн відзначався привіт від президента ЗСА, Джералда Форда, який у своїй телеґрамі до Конвенції склав такі побажання: „Із великим задоволенням вітаю делеґатів Української Євангельсько-Баптистської Конвенції і бажаю вам дуже приємного та продуктивного 29-го З'їзду. Я особисти вітаю ваших гостей з Канади, Південної Америки та Европи, які будуть разом з вами у ваших сесіях. Я сподіваюся, що обоє — багата спадщина та сильна релігійна віра ваших попередників буде постійно перебувати з вами для добра ваших співвідчизнян. — Джералд Р. Форд".

Від УНС особисто вітав Конвенцію головний радний інженер Анатолій Дорошенко, який під час програми молоді, виголосив зворушливу промову, згадуючи 17 Відділ УНС імени першого баптиста України, Івана Онищенка, що своїм хрищенням 1852 року започаткував баптистський рух на Херсонщині в Україні.

Резолюції

Під час ділової сесії Конвенція прийняла шість резолюцій. У резолюції число перше, прийнятій одноголосно, Конвенція засуджує несправедливість і „жахливу дискримінацію українських баптиствів в СССР і жадає від урядових чинників і проводу ВСЕХБ виправлення цієї несправедливости" та звертається з просьбою до проводу баптистів України прикласти всіх можливих старань і заходів перед відповідними чинниками і прискорити видання дуже запізненого баптистського журналу українською мовою або відновити журнал „Баптист України" й видавати його виключно українською мовою".

У резлюції число друге, Конвенція жадає „Негайного звільнення видатних українських вчених, історика Валентина Мороза та математика Леоніда Плюща та інших науковців з ув'язнення і домагається дозволу на їх виїзд до Канади, ЗСА або в іншу вільну країну". У цій самій резолюції Конвенція домагається негайного звільнення баптистських провідників Бориса Здоровця та Георгія Винса, який саме тепер перебуває у в'язниці в Києві.

У процесі ділових нарад Конвенція вибрала свій провід, у склад якого увійшли пасторі: Іван Поліщук — президент, Олекса Ґарбузюк — генеральний секретар, який керує всією діяльністю Об'єднання, Ярослав Папроцький — заступник президента, Дмитро Марійчук — секретар, Володимир Домашовець — заступник, Іван П'ятковський — скарбник, Михайло Возьний — заступник, Михайло Якубович — член Управи, пасторі Михайло Теслюк і Іван Думич — кандидати.

До проводу Сестрицтва обрано Катерину П'ятковську (почесна голова), Ніна

(Продовження на стр. 4-ій.)

У 80-РІЧЧЯ УНСОЮЗУ

ЮВІЛЕЙНА ЧЛЕНСЬКА КАМПАНІЯ УНС

МЕТА ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ	6,000
ДОСІ ПРИЄДНАНО НОВИХ ЧЛЕНІВ	2,884
ДО ОСЯГНЕННЯ МЕТИ ЩЕ ПОТРІБНО	3,116

Впродовж серпня одержала Головна Канцелярія УНС 222 аплікації нових членів. Серед них по дві і більше аплікацій надіслали наступні організатори, конвенційні делеґати і секретарі Відділів:

Олександер Яремко (В. 154) — 25 аплікацій нових членів, Іван Одежинський (В. 32 і 153) — 6, Степан Мигсак (В. 104) — 6, Іван Петрунцьо (В. 78) — 5, Петро Федик (В. 292) — 5, Ольга Осередчук (В. 37 і 239) — 4, Анна Гарас (В. 47) — 4, Василь Стефурин (В. 169) — 4, Василь Колодій (В. 191) — 4, Володимир Гавриляк (В. 316) — 4, Андронік Копистянський (В. 327) — 4, Олександра Дольницька (В. 434) — 4, Марія Сцібайло (В. 452) — 4, Данило Пищ (В. 458) — 4, Микола Москаль (В. 16) — 3, Михайло Галькевич (В. 59) 3, Йосиф Сидор (В. 90) — 3, Петро Залуга (В. 183) — 3, Михайло Бобер (В. 235) — 3, Володимир Маскула (В. 248) — 3, Михайло Гентош (В. 305) — 3, Михайло Захарко (В. 349) — 3, Йосиф Ярема (В. 372) — 3, Петро Самець (В. 468) — 3, по дві аплікації — мґр Володимир Сенежак (В. 27), Іван Різник (В. 69), Володимир Квас (В. 88), Іван Палько (В. 90), Микола Ткачук (В. 114), Андрій Дикула (В. 161), Іван Пригода (В. 200), Богдан Одежинський (В. 216), Йосиф Темник (В. 218), Джанет Вардел (В. 241), Юлія Ґуґлик (В. 259), Іван Івасюк (В. 259), Михайлина Іванюк (В. 290), Олександра Яворська (В. 344), Тома Фінів (В. 350), Василь Шаран (В. 407), проф. Іван Телюк (В. 414), Лев Вовк (В. 444), Микола Бережук (В. 454) і Петро Кірик (В. 475).

АНДРЕЙ САХАРОВ ПЕРЕДАВ НА ЗАХІД ЗВЕРНЕННЯ РАЇСИ МОРОЗ ВИСТУПИТИ В ОБОРОНІ ВАЛЕНТИНА МОРОЗА

Тель Авів. — У місцевому тижневику „Неділя" появився текст телефонічного інтерв'ю кореспондента цієї газети з академіком Андреєм Сахаровим. На закінчення інтерв'ю, в якому є мова про положення жидів в СССР, коли кореспондент запитав А. Сахарова, що він хотів би ще сказати, що заслуговувало б на найбільше поширення у світі, А. Сахаров прочитав повний текст листа — заклику Раїси Василівної Мороз, дружини Валентина Мороза з проханням до всіх колишніх в'язнів совєтських тюрем і концтаборів допомогти їй чоловікові добитися звільнення з ув'язнення у Владимірській тюрмі. Андрей Сахаров звернув увагу кореспондента, що цей лист і заклик Раїси Мороз заслуговує на найширший розголос у світі і що колишні совєтські в'язні повинні на цей заклик відгукнутися.

У додатку до інтерв'ю газета подала ширші інформації про Валентина Мороза, цитуючи листа його дружини та інформуючи про його критичний стан. Текст інтерв'ю і заклик Раїси Мороз передало радіо „Свобода" в Україну в рямках своїх щоденних передач 4 вересня.

Президент Форд найменував Джорджа Буша представником ЗСА до комуністичного Китаю

Вашингтон. — У середу, 4 вересня, президент Джералд Форд найменував Джорджа Буша, дотеперішнього голову Крайового Комітету Республіканської партії, на пост представника ЗСА до комуністичного Китаю. Хоча між Вашингтоном та Пекіном не встановлено ще нормальних дипломатичних зв'язків, то Джордж Буш, як і його попередник Дейвид Брус, матиме ранґу амбасадора. Буш, колишній конґресмен з Тексасу та колишній амбасадор ЗСА до Об'єднаних Націй, був одним з можливих кандидатів на віцепрезидента ЗСА, але президент Форд найменував на цей пост Нелсона Рокефеллера.

Білий Дім також повідомив, що президент Форд рекомендує Мері Луіс Смит із Айови на пост голови Крайового Комітету Республіканської партії. Вона ще мусить бути затверджена Крайовим Комітетом, який відбуде своє наступне засідання 16-го вересня, але коментатори вважають, що це затвердження є запевнене. Якщо Крайовий Комітет проголосує свою згоду, то Мері Смит, яка досі займала пост спів-голови цього Комітету, стане першою в історії жінкою, яка очолюватиме Республіканську партію.

У середу, 4-го вересня, Білий Дім повідомив і про інші зміни на чільних дипломатичних, політичних та економічних постах. Кеннет Раш, головний економічний дорадник колишнього президента Ніксона, який залишився на цьому пості навіть після обняття президентури Джералдом Фордом, був найменований на амбасадора ЗСА до Франції. Колишній республіканський сенатор Джон Шерман Купер із Кентакі був найменований на пост амбасадора до Східньої Німеччини.

В Саскатуні відбувся „в'язничний обід" української і жидівської груп

Саскатун. — Газета „Саскатун Стар-Фенікс" з 1-го серпня ц. р. інформує, що в місті Саскатуні відбувся так званий „в'язничний обід", організований спільно жидівською і українською групами, в якому взяло участь понад 250 осіб. Обід, який складався з пісної зупи, чорного хліба і води, був виявом солідарности і симпатії з голодуючим у Владимірській тюрмі Валентином Морозом та голодуючими в тому часі в Оттаві і Вінніпеґу молодими українцями.

В часі обіду, який піддержали И. М. Ґольденберґ від Саскатунської Жидівської Громади, Е. Брікер від Канадського Жидівського Конґресу, І. Стратійчук від Відділу КУК, федеральний посол Р. Гнатишин та провінційний посол Г. Рефлес — виступив з головною промовою проф. В. Тарнопольський, голова Комітету Оборони Валентина Мороза. Проф. В. Тарнопольський поінформував зібраних про останні заходи Комітету, про зустрічі з канадськими парляментаристами і членами Уряду, як також про інтервенцію прем'єр-міністра Еліота Трудо у совєтській амбасаді в Оттаві.

Чотири Союзові Округи стейту Ню Джерзі відбудуть організаційні наради в приміщеннях канцелярії УНС цієї суботи

Джерзі Сиґі. — Як уже інформовано, цієї суботи, 7 вересня, чотири Союзові Округи стейту Ню Джерзі: Нюарк, Перт Амбой, Джерзі Сиґі і Пассейк відбудуть організаційні наради, якими започаткують осінну ювілейно-організаційну кампанію УНСоюзу. Подібні наради інших Союзових Округ Америки і Канади відбудуться в наступних вікендах вересня і жовтня.

Організаційна кампанія буде продовженням конвенційно-ювілейної кампанії за придбання 6.000 нових членів та збільшення УНСоюзу до рекордового числа 90.000 членства. Згідно з останніми підрахунками, кількість зорганізованих членів в цьому році дійшла до 2.884, отже в останніх місяцях року належить ще зорганізувати 3.116 членів, щоб досягнути намічену мету.

Заповіджена членсько-організаційна кампанія передбачає ряд нових заходів і акцій які будуть допоміжним чинником в осягненні мети.

Перші осінні наради, як сказано, відбудуться в суботу 7 вересня о год. 5-й по полудні в нових приміщеннях Головної Канцелярії УНС в Джерзі Сиґі при 30 Монтґомері вулиці. Наради ті повинні бути стимулом цьогорічної ювілейної кампанії і тому до участи в них запрошено спеціяльним листом всіх відділових урядовців і конвенційних делеґатів Округ Нюарк, Перт Амбой, Джерзі Сиґі і Пассейк. Головна Канцелярія УНСоюзу запрошує до участи в цих нарадах також відділових урядовців округ сусідніх стейтів, головно Ню Йорку, Пенсильвенії і Нової Англії. Перед нарадами можна буде оглянути нові приміщення Головної Канцелярії УНСоюзу.

ЧЛЕНИ УНС МАТИМУТЬ НАГОДУ ІНВЕСТУВАТИ СВОЇ ОЩАДНОСТІ У ВЛАСНІЙ УСТАНОВІ, НАБУВАЮЧИ „БОРГОВІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ" ДЛЯ ФІНАНСУВАННЯ ЧАСТИНИ КОШТІВ УКРАЇНСЬКОЇ БУДІВЛІ

Джерзі Сиґі. — „Минулого року, з уваги на тогочасні високі відсотки, Контрольна Комісія Українського Народного Союзу рекомендувала, щоб замість продовжування позичок у банках для фінансування частини коштів нашого нового будинку, перевірити можливість позичок від наших членів... Виглядає, що велика більшість наших людей одобрює цю пропозицію, бо вони вважають, що було б ліпше платити теперішні високі відсотки нашим членам, аніж банкам... Головний Екзекутивний Комітет, після поважної застанови, рекомендував нашій Будівельній Корпорації, щоб вона приступила до здійснювання пляну придбання вісім з половиною мільйона долярів шляхом позичок від наших членів на базі п'ятирічних Боргових Зобов'язань" — сказано в підписаному головним предсідником Йосипом Лисогором листі Головного Екзекутивного Комітету УНС до членів Головного Уряду та предсідників і секретарів усіх Відділів, інформуючи їх рівночасно про умови таких позичок, їх ґарантію та відсотки і спосіб їх виплат.

Повний текст листа і ґарантованого Боргового Зобов'язання надруковані побіч.

Як відомо із звітів, новозбудована 15-поверхова Українська Будівля УНСоюзу, в якій Головна Канцелярія УНС та В-во „Свобода" займають безкоштовно три поверхи та в якій дальші чотири поверхи уже винаймлено місцевому банкові і федеральній установі, коштувала разом 12,776,491.56 долярів, що включає вже також 1,354,719.89 долярів відсотків від затягнених позичок для фінансування будови, властником якої формально є створена УНСоюзом та під його виключною контролею Українська Національна Корпорація Віднови Міста. На покриття коштів будови досі УНСоюз позичив своїй допоміжній корпорації 6,727,270.70 долярів і від цієї позички вже одержав понад пів мільйона долярів відсотків. Різницю, себто 6,049,220.86 долярів покрито позичками в банках, за які вже виплячено 809,471.87 долярів відсотків. Теперішній випуск „Боргових Зобов'язань" заплянований з тією думкою, щоб замість платити відсотки від позичок в банках, придбати потрібні фонди шляхом позичок від членів УНСоюзу і їм виплачувати ці відсотки, Головний Екзекутивний Комітет УНСоюзу впевнений, що найширші кола членства УНСоюзу радо скористають з цієї нагоди, щоб інвестувати свої ощадності в ґарантовані позички своїй же установі із добрими прибутками для них.

ЗСА і Східня Німеччина встановили дипломатичні зв'язки

Вашингтон. — В середу 4 вересня в Державному Департаменті відбулася церемонія підписання договору між ЗСА і Німецькою Демократичною Республікою, на основі якого ЗСА визнали уряд цієї німецької комуністичної держави і погодилися обмінятися з нею дипломатичними представниками. Сама церемонія мала відносно скромний характер. Договір підписали представники міністерств закордонних справ обох держав. Уряди ЗСА та Східньої Німеччини назначили одночасно амбасадорів. Американським амбасадором у Східньому Берліні буде Джон Шерман Купер, а східньонімецьким у Вашинґтоні Рольф Зібер, по професії економіст. Однією з головних точок американсько-східньонімецької угоди є погодження східньонімецького уряду почати переговори в справі рекомпенсати жертвам нацистського терору, а також в справі американської власности на території Східньої Німеччини, яку у міжчасі комуністичний режим націоналізував.

УСАМОСТІЙНЕННЯ МОЗАМБІК

Люсака, Замбія. — Згідно з повідомленням з Лісбони, в Люсака, Замбії, почалися 5 вересня переговори між португальським міністром закордонних справ Маріо Соаресом та лідерами Мозамбікського визвольного фронту. Мозамбікську делеґацію очолює Самора Машель. На порядку дня, обговорення заходів щодо повного усамостійнення цієї досі ще португальської колонії.

Союзівка тепло привітала учасників голодівки з Вашинґтону

Вашинґтон. — Учасники вашінґтонської голодівки й члени Комітету Оборони Валентина Мороза відвідали відпочинкову оселю Українського Народного Союзу Союзівку під час триденного вікенду з нагоди Свята Праці, де вони поінформували численних гостей про свою акцію у Вашинґтоні і збирали фонди на продовження цієї праці. Як заявив співголова Комітету Євген Іванців, вони були дуже приємно вражені надзвичайно теплим привітанням з боку адміністрації Союзівки та її гостей. „Особливе враження на нас зробило те, — сказав Іванців — що молодь виявила велике зацікавлення нашою працею. Я сам чув як малий гурток студентів розмовляв про вашинґтонську акцію, навіть, під час забави". Член першої голодівки, Андрій Міхняк, виступив з коротким словом до гостей Союзівки під час мистецької програми в неділю. Він подякував українській громаді за її моральну й фінансову підтримку і прочитав декларацію, оголошену на закінчення голодівки 24-го серпня. В цій декларації інформувалось про дальший плян праці у Вашинґтоні, в тому про заснування постійного бюра в столиці для оборони людських прав в Україні і стотисячного фонду для здійснення цієї мети.

Координатор Комітету Оборони Валентина Мороза, Андрій Чорнодольський, пізніше висловив подяку предсідникові УНСоюзу Й. Лисогорові та директорові Союзівки В. Квасові за те, що вони дали членам голодівки і Комітетові якнайбільше розголосу і всі можливості збирати фонди на акцію у Вашинґтоні. Під час триденного вікенду на Союзівці зібрано на цю ціль приблизно тисячу долярів.

Крім уже згаданих учасників вашинґтонської голодівки, Союзівку також відвідали Адріяна Мушинська, Єлисавета Ясевич, Орест Петренко і Борис Антонович, як також члени Комітету Люба Чорнодольська і Юрій Карпінський.

ОФІЦІЯЛЬНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ВИПУСК БОРГОВИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ УНС

МЕМОРАНДУМ ДЛЯ:

1. Членів Головного Уряду
2. Предсідників і Секретарів усіх Відділів

Минулого року, з уваги на тогочасні високі відсотки, Контрольна Комісія рекомендувала, щоб замість продовжування позичок у банках для фінансування частини коштів нашого нового будинку, перевірити можливість позичок від наших членів. Цю справу основно обговорено з відділовими урядовцями та на 28-ій Конвенції в травні.

Виглядає, що велика більшість наших людей одобрює цю пропозицію, бо вони вважають, що було б ліпше платити теперішні високі відсотки нашим членам, аніж банкам.

Головний Екзекутивний Комітет, після поважної застанови рекомендував нашій будівельній корпорації, щоб вона приступила до здійснювання пляну придбання вісім з половиною мільйона долярів шляхом позичок від наших членів на базі п'ятирічних боргових зобов'язань.

Українська Національна Корпорація Відновлення Міста на спеціяльному засіданні Ради Директорів схвалила наступне:

Щоб Корпорація випустила боргові зобов'язання до суми вісім з половиною мільйона долярів, починаючи від тисячі долярів, для членів Українського Народного Союзу на час п'яти років, що кінчається 1-го жовтня 1979-го року, на 8% прибутку кожного року.

а) Відсотки від боргових зобов'язань на 1,000 долярів виплачуватиметься аж до їх дозрівання що шість місяців кожного 1-го квітня і 1-го жовтня після дати позички.

б) Відсотки від боргових зобов'язань на 5,000 дол. і більше виплачуватиметься що кожних три місяці аж до їх дозрівання кожного 1-го січня, 1-го квітня, 1-го липня і 1-го жовтня після дати позички.

в) Всі боргові зобов'язання можуть бути відкликані до виплати в дні 1-го жовтня 1976-го року або після того дня, повідомляючи про це держателя зобов'язання на письмі 60 днів наперед.

г) Всі боргові зобов'язання матимуть написану ґарантію Українського Народного Союзу щодо виплати повної суми зобов'язання і відсотків. Це схвалив Головний Екзекутивний Комітет на своєму засіданні 22-го серпня 1974.

До цього листа залучуємо зразок копії запропонованого зобов'язання.

Нашою безпосередньою метою є зібрати приблизно шість мільйонів долярів, щоб могти повернути теперішні банкові позички. Це можна досягнути, якщо всі наші Відділи будуть співпрацювати. Рекомендуємо Вам предложити цю пропозицію Вашим членам на Ваших найближчих зборах та переслати нам список усіх членів, які були б зацікавлені такими позичками для нас та на яку суму.

Починаючи від 6-го вересня 1974-го року „СВОБОДА" надрукує повне звідомлення про цей плян із закликом до наших членів, щоб вони зверталися до нас за такими борговими зобов'язаннями. Це саме звідомлення і заклик будуть надруковані також в англомовному „Українському Тижневику". Ви напевно матимете багато прохань про дальші інформації. Якщоб Ви мали будь-які запити, просимо негайно звернутись до Головної Канцелярії.

Йосип Лисогір

ПРОПОЗИЦІЯ ФОРМИ БОРГОВОГО ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

БОРГОВЕ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

$ .... Дня .... 197...

ЗА ОДЕРЖАНУ ВАРТІСТЬ підписаний зобов'язується виплатити у своїй канцелярії суму

.... ТИСЯЧУ ДОЛЯРІВ в дні 1 жовтня 1979 р.

на ім'я ....

....

із ВІСІМ відсотків річно, платними що кожних шість (6) місяців, аж до дозріння зобов'язання, дня 1-го квітня і 1-го жовтня кожного року після дати видачі цього зобов'язання.

Спільно порозуміваємось і погоджуємось, що підписаний має привілей відкликати це зобов'язання для виплати дня 1-го жовтня 1976, або після того дня, повідомляючи про це листом, висланим держателеві боргового зобов'язання рекомендованою поштою 60 днів наперед. Боргові зобов'язання, що їх не повернеться до виплати тоді, як вони дозріють чи тоді, як їх відкличеться, після тих дат не будуть процентуватися.

Українська Національна Корпорація Віднови Міста

Засвідчують:

....
Секретар-скарбник Президент

ҐАРАНТІЯ

Маючи на увазі уділення цієї позички, підписаний оцим безумовно ґарантує виплату основної суми та відсотків цього боргового зобов'язання.

Український Народний Союз, Інк.

....
Секретар Предсідник

СВОБОДА SVOBODA
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Свій до свого

Подане в заголовку цього коментаря гасло-засада: „Свій до свого" існувало в Західній Україні між двома Світовими війнами — довело у висліді майже до повної економічної самовистачальности українського автохтонного населення, створивши своєрідну українську економічну „державу в державі". Проте, це гасло і ця засада не є українською виключністю, бо його з успіхом практикують також і в Америці поодинокі групи. Концепція цього „свій до свого" лягла також в основу Українського Народного Союзу вісім десятків років тому і вповні себе виправдала, про що найкраще свідчать ці десятки мільйонів долярів, що їх Український Народний Союз закумулював та виплатив своїм членам у формі посмертних запомог, допомог для хворих, дивіденд, пожертв на прерізні народні цілі тощо.

Цією самою засадою-принципом керувався Головний Екзекутивний Комітет УНСоюзу і тепер, уповноваживши свою допоміжну Українську Національну Корпорацію Відднови Міста випустити т. зв. Боргові Зобов'язання для своїх членів у зв'язку із фінансуванням новозбудованого хмаросягу для нових приміщень своєї Головної Канцелярії і Видавництва та рівночасно для придбання додаткових фондів на користь своїх членів. Відомо ж бо, що новозбудована Українська Будівля УНСоюзу, як тільки винаймлені будуть у ній всі приміщення, приноситиме поважні річні прибутки, що їх можна буде використати на братерську та іншу активність УНСоюзу з користю для його членів і громади.

На іншому місці в цьому числі подані основні інформації про фінансування новозбудованої Української Будівлі та про причину й умови випуску Боргових Зобов'язань. Коротко сказавши, справа цілком проста: згідно із забезпеченевими законами, УНСоюз може інвестувати в свої реальності тільки обмежену суму грошей, приблизно десять відсотків свого майна, що покриває тільки частину коштів цієї Будівлі. Різницю треба покривати позичками в банках і, очевидно, платити від цих позик відсотки. Отже, замість платити ці відсотки банкам, УНСоюз виплачуватиме їх усім тим своїм членам, які набудуть Боргові Зобов'язання, себто позичать УНСоюзові відповідну суму. Відсоткову стопу, яку УНСоюз виплачуватиме своїм членам за їхні інвестиції, встановлено на вісім відсотків, себто на яких три відсотки більше, ніж вони одержують від своїх ощадностей в банках. В додатку, повну виплату основної позичкової суми, як і відсотків від неї, гарантує своїм 40-мільйоновим майном УНСоюз.

Випуск Боргових Зобов'язань запляноване на загальну суму вісім з половиною мільйонів долярів на протяг п'ять років часу. Значить, одержавши цю суму титулом позички на вісім відсоткову стопу від своїх членів на протяг п'ять років часу, УНСоюз виплатить цим своїм членам титулом самих лиш відсотків понад три мільйони долярів, замість виплачувати цю суму банкам. Справді, засада: „Свій до свого!" навряд чи могла б мати краще і вимовніше застосування, як в цьому випадку. Отже, оправдано можна сподіватись, що з цієї нагоди скористає якнайбільша кількість членів УНСоюзу.

За старою звичкою...

На сторінках польської еміграційної преси появилося „Звернення президента Станислава Островського у річницю вибуху Другої світової війни". Звернення це спрямоване на адресу „громадян Речипосполитої і поляків у вільному світі" і в ньому С. Островський, президент Польщі в екзилі, займає становище до подій з-перед 35-ти років та видвигає ряд політичних постулятів від імени польського народу.

Цей документ польського екзильного президента у прямій формі заторкнув також українців, зокрема тих, які були приневолені жити в кордонах польської держави по окупації Польщею західніх українських земель після Першої світової війни. У своєму зверненні польський президент пише, що Росія, не зважаючи на прийняті нею постанови Атлантійської хартії, „загарбала 2/5 території Речипосполитої Польської з Вільнюсом та Львовом та 13 мільйонами населення". У політичних постулятах він висуває „уневажнення Ялтанського договору", тобто скасування угоди між західніми альянтами та СССР, на основі якої західні альянти визнали за СССР право на західні українські і білоруські землі та на район Вільнюса.

Очевидно, польський екзильний президент може видавати такі чи інші звернення з будь-якої нагоди, але повинен нарешті, після стількох років, перестати говорити про західні українські, білоруські чи литовські землі, як про інтегральну частину польської держави. Ніхто не сумнівається в тому, що Москва загарбала Західню Україну зі Львовом, але мусить бути ясно для кожного, що територія Західньої України була двадцять років раніше загарбана поляками. Поминаючи всі негативи Ялтанського договору, його позитивом є це, що він стверджує українськість цієї території і відсуває державні кордони Польщі приблизно, хоч ще не цілком, на лінію польської етнографічної границі.

Польський екзильний президент повинен би мати на увазі ще й те, що коли він від імени поляків вимагає повного пересунення кордонів Польщі на схід до Збруча, хоч на цій території ніколи не було польської етнічної більшости, то він повинен би взяти під увагу претенсії німців до т. зв. польських відзисканих земель на заході. Мати одночасно і Вроцлав (Бресляв) і Шченін (Штеттін) на заході, а Вільнюс і Львів на сході — для Варшави дещо таки забагато і суперечить навіть цій засаді про „свободу і незалежність всіх народів", про яку пише польський екзильний президент.

Східня Німеччина дасть відшкодування жидам

Вашингтон. — Речник Державного Департаменту повідомив, що східньонімецький уряд погодився розпочати переговори про виплату відшкодувань для жидів - жертв нацистського терору. Як відомо, досі Східня Німеччина відмовлялася від будь-яких зобов'язань в цій справі, але тепер у зв'язку з встановленням американсько - східньонімецьких дипломатичних стосунків німецький комуністичний уряд погодився на переговори. Західня Німеччина виплатила жидам відшкодування на загальну суму 15 більйонів долярів, а крім того передала 850 міл. долярів для Ізраїля.

Зенон Городиський

ЩОБИ БУЛО ЩЕ ЯСНІШЕ!

(З приводу спроб консолідації в ДЦ УНР)

ВІД РЕДАКЦІЇ: Статтю Зенона Городиського „Щоби було ясніше!", у якій з'ясовані позиції ОУН під проводом Олега Штуля-Ждановича до актуальної ситуації на відтинку Української Національної Ради і Державного Центру у зв'язку з консолідаційними заходами і створенням Консультативної комісії з ініціятиви Виконного Органу УНРади та ОУН під проводом Ярослава Стецька, публікуємо у доповненні до статтей на цю тему президента УНРеспубліки в екзилі Миколи Лівицького у „Свободі" 17-25 травня 1974 р.

I

Від довшого часу чолові діячі із кругів теперішнього керівництва ДЦ УНР докоряють ОУН, її Проводові та фракції ОУН в УНРаді за їх критично - доброзичливу поставу до сучасного стану справ ДЦ УНР та деяких заходів у справі „частинної консолідації". Дехто із поклонників теперішньої політики ДЦ УНР повторює, що, мовляв, відповідальні діячі ОУН „постійно говорять про 1948 р., для них ні змін, ні поступу нема", а знову ж дехто із цих поклонників консолідаційної політики теперішнього керівництва ДЦ УНР добачують у ній „великий злам". Подібними фразами та закидами і ствердженнями опоненти політики ОУН закривають правду перед громадянством та поглиблюють кризу і відчуженість поміж політичними середовищами, поміж тими, що є в УНРаді, і тими, що є поза УНРадою і хочуть до неї повернутися.

Тому то із притиском хочемо наголосити та пригадати всім дійсним прихильникам ДЦ УНР, а зокрема довести до відома теперішнім прихильникам політики керівництва ДЦ УНР, що власне 1948 рік був дійсним зламом в українському політичному житті на чужині. Адже ж це по довгих роках перебування під чотирма різними окупаціями, вперше у новішій нашій історії всі політичні середовища (за вийнятком Союзу Гетьманців Державників) узгіднили між собою спільну плятформу консолідації, підписали та передали президентові УНР Андрієві М. Лівицькому до затвердження випрацьований у спільній Комісії по реорганізації Державного Центру УНР, Проєкт Тимчасового Закону УНР — Конституцію Державного Центру в екзилі. Цим актом довершено консолідацію на базі існуючих, діючих і зобов'язуючих законів УНР, які були схвалені ще в Україні в 1919-20 роках. В той спосіб всі ті, які цей закон підписали, визнали ДЦ УНР єдиним легітимним державно - політичним центром в екзилі, а з підписанням цього акту закінчилася правно і фактично діяльність всяких „ідеологічних центрів" та „державних правлінь", які заявляли право бути політичними центрами. Всі ці претенденти перейшли до категорії фактів історичного пройденого. Врешті 1948 рік був дійсним зламом ще й тому, що тоді всі політичні середовища „старі", „молоді" і „новонароджені", устами своїх найкращих і найбільше достойних речників поставили тривалі і незмінні підвалини під наше політичне життя, підкреслюючи, наголошуючи і стверджуючи у спільній плятформі, що „кожна політична партія і організація, яка стоїть на плятформі Четвертого Універсалу УНР і визнає Тимчасовий Закон та бере участь в УНРаді, має право визнавати і голосити в УНРаді і серед українського громадянства свої програмові позиції". Ця плятформа і є тією твердою підставою нашої визвольної політики, яку не може і не сміє замінити хвилева чи коньюнктуральна спекуляція, якщо ми дійсно шануємо традиції і легітимації, і якщо для нас спільний фронт політичних сил не є тільки пустою фразою. Її, цю плятформу, прийнято ще і тому, що після Другої світової війни деякі партії підносили застереження, щодо участи в УНРаді „фашистівських партій", тобто ОУН і ОУНР, а також підносили застереження щодо участи в УНРаді партії УРДП під проводом Івана Багряного, зформованої із політичних емігрантів із підсовєтської України, бо, мовляв, їх лідер твердив, що потенційні кадри його партії... є в КП(б)У і комсомолі. Пригадуємо, що у завершуванні цього історичного акту й у формулюванні та узгіднюванні цієї незмінної плятформи і бази консолідації, ОУН приймала дуже активну і відповідальну ролю, а тому вона почувається до історичної відповідальности враз із іншими співосновниками зберігати і обороняти ці традиції і легітимації та засади співпраці.

Політичні противники ОУН промовчують або викривлюють факти про діяльність ОУН у справі об'єднання суспільно - політичних сил на чужині. Але чи можна промовчувати чи заперечувати вклад ОУН у питанні координації дій під час Другої світової війни, які роблено коштом великих жертв та зусиль? Після Другої світової війни ОУН дала для справи консолідації своїх найвидатніших людей, а це: інж. О. Бойдуника, ген. М. Капустянського, інж. Д. Андрієвського, проф. д-ра Ю. Бойка, д-ра Я. Маковецького й інших, які в співпраці із видатними діячами інших груп довели до реорганізації ДЦ УНР і створення УНРади. В 1967 р. довершено великого діла, бо ж створено спільний світовий громадський центр — Світовий Конгрес Вільних Українців. У цьому незаперечна була ініціятива ОУН та активно-наполеглива праця її провідних людей, що визнав не тільки загал громадянства на чужині, але про це заговорили доморослі квіслінги на сторінках совєтської преси.

Історичною і позитивною дією ОУН була справа устійнення і формування нашого відношення до подій і процесів в Україні. Із давніх бо часів, ще за часів діяльности першого голови ПУН сл. п. полк. Євгена Коновальця, крайова проблематика стояла і тепер стоїть в основі діяльности ОУН. Коли ж події в Україні після смерти Сталіна набрали дещо іншого характеру, по своїй тактиці ОУН і її знавці підсовєтської дійсности ініціювали і пропонували координацію дослідів цих процесів в Україні. На Шостій Сесії УНРади ОУН подала проєкт створення окремого ресорту дослідів процесів в Україні при Виконному Органі УНРади. І хоч цей проєкт і прийнято, то після Шостої Сесії УНРади покликано тільки окрему комісію для дослідів підсовєтських проблем, яку задушено в зародку серед нездорової політичної атмосфери, закидаючи членам цієї комісії „вільнодумність" чи „однобічність" в оцінці цих процесів. Хто знає, чи коли б була більша терпимість, вирозумілість і добра воля у шуканні правди, чи не розвинулася б праця цієї комісії в солідний дослідний центр, який практично допомагав би В. Органові УНР у його праці на відтинку зовнішніх справ. Слід також пригадати ще один знаменний вклад ОУН у цій же самій ділянці ставлення до підсовєтської дійсности, коли стала актуальною справа оцінки „зустрічей із земляками з України". Тоді зарисовувались різні групи і різні думки відносно цих проблем. Одні — це були „активні песимісти" у ставленні до подій в Україні, другі знову ж висловлювали надто оптимістичну оцінку цих подій, яка на їх думку давала підставу сподіватися можливих швидких змін на сході Европи та в Україні. ОУН не відказувала і не відсуджувала від патріотизму ні одних ні других, але підкреслювала безпідставність песимізму і надто рожевого оптимізму, вказуючи на потребу об'єднаної дії і співпраці на відтинку допомоги Україні, як конечність спільного шукання правди про стан справ на рідних землях. Варто тут пригадати виступ - промову голови ПУН Олега Штуля-Ждановича на зустрічі з українською громадою в Ню Йорку в 1965 р., текст якої був друкований на сторінках „Свободи" і широко коментований на сторінках української преси, як вислів правильної оцінки дійсности в Україні. Вже тоді підкреслювано, що різке і поверхове протиставлення цих двох поглядів щодо подій в Україні може довести до двоподілу, що пошкодить українській справі, і що може принести кінець спільному фронтові та політичному центрові т. є ДЦ УНР, на що вказував пізніше автор цієї статті „Державний чи ідеологічний центр" на сторінках „Нового Шляху".

В. Шандор.

ОДИН З ДЕСЯТИ МІЛЬЙОНІВ МАДЯРІВ...

Недавні відвідини кардинала Иосифа Міндсенті в ЗСА зелектризували місцеву мадярську національну групу. Вся мадярська преса, особливо католицька, присвятила цій небуденній події найбільшу увагу. Кардинал тішився великою увагою не тільки мадярських, але й американських громадських та політичних чинників. Відвідуючи окремі мадярські церковні громади, всюди його вітали не тільки як духовного, але й політично-державного провідника мадярського народу. В обороні поневоленого тепер мадярського народу, кардинал покликувався на Божі закони рівности й справедливости. Кардинал ставиться критично до сучасної т.зв. східньої політики Ватикану. В своїх виступах стверджує, що він, як Примас Остригому, не зрікся свого посту, а був позбавлений Папою Павлом VI.

Ми, українці, вповні співчуваємо всім поневоленим народам, в цім числі й мадярському, та піддержуємо їх в боротьбі за загальні людські національні й політичні права. Однак, у зв'язку з виступами кардинала Міндсенті та мадярської національної групи, мусимо промовити мале гуцульське „але". А це мале гуцульське „але" полягає в тім, що наприклад, кардинал Міндсенті відразу після Другої світової війни вступив у контакт з Оттом Габсбурзьким, який інформував кардинала про свої дотогочасні успіхи відносно реставрації королівства в Мадярщині з Габсбургом на чолі, та про переговори Отта в цім напрямі з представниками хорватів, словенців, словаків, українців та австрійських монархістів, — так подано в оригінальнім джерелі. До часу коронації Габсбурга, кардинал Міндсенті мав би бути головою держави, що йому як примасові Остригому, згідно звичаєвої конституції та законів Мадярщини, належиться. Був поданий тоді й відповідний меморіял американському урядові. Ці інформації походять з лютого 1946 року.

В червні 1947 р. кардинал особисто зустрівся в Оттаві, Канада з бувшою цісаревою Австро-Угорщини Зітою і потім у Чикаго з Оттом Габсбурзьким. При цих особистих зустрічах теж велася розмова про можливості та вигляди реставрації Габсбургів. Впало слово й про те, що поважні американські політичні кола в розмовах з Оттом признали, що створення Австро-Угорщини було грубою політичною помилкою і цю помилку треба буде в майбутньому направити. Зрозуміло, що коли мова про Габсбурга, як мадярського короля, то в рамках Свято-Стефанської корони, до неї належала колись і Карпатська Україна. Було далі стверджено, що Отто має в Америці поважні зв'язки, через які робить свою працю. Для скріплення та до певної міри і легалізовання позиції Отта Габсбурзького, кардинал Міндсенті видав йому в 1947 р. відповідну повновласть.

В цій концепції Карпатська Україна грає ключеву ролю. Без неї, як твердять мадяри, територіяльна конструкція Свято - Стефанської корони не може бути повною, а концепція Дунайської федерації, прямо неможлива. Із того випливав тоді, є досі випливає спеціяльний інтерес до Карпатської України цілого руху за обновлення королівства в Мадярщині. Слід відмітити, що цей рух в Мадярщині після Другої світової війни під благословенням кардинала широко займався й вивчав проблеми Карпатської України, зібрані інформації передавав через американську амбасаду далі до ЗСА для опрацьовування та належного політичного використання.

Під час свого недавнього перебування у Вашингтоні кардинал Міндсенті назвав Трияновський мирний договір „національним злочином". Зазначив при тім, що американський Конгрес цей мировий договір не ратифікував, за що висловив конгресові подяку. Як відомо, цим мировим договором після Першої світової війни було відібрано від Мадярщини майже третину території, заселеної немадярським населенням, з якої створено незалежні держави (або частково приєднано до існуючих вже держав). Карпатську Україну приєднано як автономну частину, до Чехо-Словацької республіки.

Слідкуючи за політичними акціями мадярів у вільному світі, створюється враження, що вони й тепер, подібно як і в минулому, плекають агресивний дух у відношенню до Карпатської України, який вони виявляли ще в рр. 1938-39, тільки дещо у зміненій формі. Історія не занотувала жадного випадку, щоб, напр., мадярські церковні круги заступились у той критичний час за безборонних наших братів і сестер на Карпатській Україні, мучених терором і свавільною військовою й цивільною мадярською адміністрацією. З причин національного шовінізму, який так властивий мадярам, і їх Церква включилася у хрестоносний похід проти українського населення. В квітні 1939 р., місяць після нашої трагедії, на сам Великдень, відбувались в Мадярщині урочисті богослуження на знак вдячности за здобуття Карпатської України. І в Остригомі,

(Закінчення на стор. 4-ій)

ДИВНІ ВІДГУКИ БОМБОВОГО ЗАМАХУ НА ІТАЛІЙСЬКИЙ ПОТЯГ

Мюнхен. — Баварський щоденник „Зюддойче Цайтунг" з 22 серпня опублікував за італійською газетою „Корієрре делля Сера" інформацію, що, мовляв, є підстави припускати, що бомбовий замах на поспішний потяг Рим-Мюнхен 4 серпня, в часі якого загинуло 12 осіб, а 48 було поранених, був запляноване „на зустрічі правоекстремістських груп у Мюнхені". Газета пише, що „протитерористичний відділ італійської поліції вивчає зміст одержаного 4 травня листа, в якому є мова про плян перевести бомбові замахи в Італії та інших европейських країнах. У цьому листі, підписаному скороченим „Іргум", говориться, що зустріч відбулася в листопаді 1973 року. Завдання виконати атентант група поклала на якогось Ярослава Стецька. Він находиться у тісних зв'язках з екстремно-правими підпільними організаціями у Франції та Еспанії".

До цієї вістки такого змісту німецька газета подає далі за італійською газетою деякі дані про Ярослава Стецька, мовляв, він „очолював уряд в Україні в часі німецької окупації і при кінці війни втік до Мюнхену. Там 1952 р. він став головою емігрантської організації „Анти - Большевицький Бльок Народів". Крім того він є членом протикомуністичних рухів „українсько - німецьке братство" і „Закордонної Організації Українських Націоналістів". Поліція і таємна служба зайняті тепер цим, щоб виявити, чи існує зв'язок між організацією „Ордіне Неро", яка прийняла на себе відповідальність за замах на потяг „Рим-Мюнхен", і закордонними правоекстремістськими групами".

Газета „Зюддойче Цайтунг" інформує під кінець, що німецькі поліційні чинники не є втаємничені у слідство італійської поліції, яка досі до німецької поліції у цій справі не зверталася. Німецька політична поліція підтвердила, що їй відомий є Ярослав Стецько, але в його справі досі немає ніяких запитів. Нічого не відомо також баварській кримінальній поліції.

„Ню Йорк Таймс" з 4 вересня інформує з Риму, що „державний прокуратор, який веде слідство в справі бомбового замаху на потяг... переслухував двох провідних діячів італійської неофашистської партії". Прокуратор переслухував президента правого крила Італійського Соціяльного Руху Джорджіо Альміранте і секретаря Альфредо Ковеллі у зв'язку з цим, що деякі особи, які стоять близько партії, намагаються скласти вину за бомбовий замах на ліве крило цієї партії. Прокуратор почав слідство в цій справі після того, коли службовець університету в Римі Францеско Сгре повідомив поліцію, що він одержав 1,600 дол. і мав би ще одержати 16,000 дол. від співробітника Альміранте, якщо скаже в часі слідства, що члени з лівого крила на університеті заплянували бомбовий замах. Сгре мав у себе незареєстровані телефони Альміранте та інших неофашистських лідерів.

„КИЇВ" У КЕТСКІЛЬСЬКИХ ГОРАХ

Репортаж Леоніда Полтави

3

— Ні, а тим більше з родиною. Я за фахом інженер-будівельник, закінчив коледж у Детройті, працюю при Інженерному Державному Корпусі. Там менша платня, ніж у приватних фірмах, але більше свободи: я маю змогу виїздити при потребі у справах Капели чи з Капелею. Як дороблюся до пенсії, то хочу повністю присвятити час бандурі, цьому мистецтву, педагогічній і концертовій праці. При Капелі Бандуристів мене, як молодшого, вибрали на зборах Референтом кадрів при Капелі. Це мене зобов'язує працювати з молоддю, а така праця для української народної культури — це моя любов. У Детройті я працюю з наймолодшими бандуристами, які вже прийшли до Капелі, чи виявили бажання прийти. Нам потрібна зміна кадрів. Я маю також Молодечий Ансамбль Бандуристів у Детройті, де відновила працю й дівоча Капеля при СУМА під керівництвом Петра Потапенка. Капелею ім. Т. Шевченка керує Григорій Китастий, товариством Капелі — Петро Гончаренко, а концертмайстрами є Гаврило Махиня і я. Капеля плянує концертове турне по східній частині Америки на весну 1975 року, а мріємо ми послати хоч неповний склад до Европи, до Австралії, до Південної Америки. Та все покищо розбивається об відсутність фондів. Не всі організації розуміють ролю й мрію Капели ім. Т. Шевченка для збереження української спільноти у світі. Капеля, хоч сама не має фондів, відклала маленькі суми для нагород на кобзарських фестивалях у Торонті, по 50, по 100 дол., щоб заохотити молодь вивчати бандуру. Я особисто надзвичайно задоволений з того, що ОДУМ, як молодеча організація, налагодила шкільництво й працю з молодими бандуристами й ансамблями.

Подружжя Китастих має четверо дітей; дружина гарно співає, допомагає чоловікові в педагогічній і концертовій праці. Троє дітей вже пішли слідами батька: 17-річний Юрко, 11-річний Лесик, 8-річна Іринка — всі вже мають власні бандури, грають, співають, хоча в доньки ще дрібні пальчики; тільки 6-річний Івась „відстав" від товариства, бо ще замалий гриб, щоб потрапити у борщик!

Радіємо новим гарним знайомством, прощаємось, щоб встигнути оглянути таборове устаткування. Біля блакитного басейну — показна постать: це соліст Капелі Бандуристів відомий бас Володимир Тисовський. Відпочиває, брав участь у Кобзарському вечорі в „Києві". Захоплено аплодували йому і дорослі й діти, коли виступив на тлі молодечих бандур.

Весною ц. р. маестро Тисовський дав успішний концерт у Ню Йорку, на осінь плянує другу туру, але з новим репертуаром, відвідає і Канаду. Останнім часом виступав із концертами з оперною солісткою Мартою Кокольською-Мусійчук. Дістав запрошення на серію концертів у Південній Америці. У кінці каже: „Радію цією молоддю на таборі, це ж наша зміна!" Імпозантна постать, козацька статура, а голос такий низький, що ним можна й свічки гасити! З приємністю згадує про спільні концертові виступи, — співали на новозбудовану православну церкву біля Глен Спей, — з оперною солісткою Галиною Андреадіс, відомою співачкою Тамарою Лихолай та іншими, під акомпаньямент д-ра Ігоря Соневицького. А пані Андреадіс акомпаньював її малий синок.

У канцелярії табору, що має офіційну назву „Хортиця", оглядаємо дарунки від сумівців і пластунів, гостей Одумівки, витинані на дереві й корі, зі зворушливими гарними дарчими написами. Тут же багато спортового приладдя, аптечка першої медичної допомоги. Довідуюсь, що недавно із сусідньої „Союзівки" д-р Клюфас привозив двічі денно, впродовж цілого тижня, своїх двох дівчаток на кобзарський курс. Проте „обмін" відбувається і в другий бік: одумівці радо їздять у суботи й неділі на Оселю УНСоюзу „Союзівку", щоб побувати на мистецьких вечорах і потанцювати.

О 6-ій вечора — смачна і поживна вечеря для курсантів і гостей. По вечері відбулася коротка моя літературна зустріч з присутніми, на якій вставанням ми вшанували пам'ять розстріляних Москвою в 1934 році — 40 літ тому — українських поетів і письменників.

Почали спадати перші сутінки. Справи вимагали швидкого повернення до Ню Йорку. На прощання — короткі розмови з курсантами, тими, для яких існує і ОДУМ, і Оселя „Київ", і Курси українознавства. Ця молодь і її думки — найкращий показник - барометр успіхів і промахів, і тому цитую їх дослівно:

— Я Наталя Павленко із Едісон, Ню Джерзі. Мені дуже-дуже подобаються Курси Українознавства і те, що ми вчимося грати на бандурі у маестра Китастого. Мені також подобається, що ми багато вчимося про українське мистецтво. Професор Мегик гарно уміє нам розповідати. Я довідалася багато, про що раніше не знала.

— Я називаюся Таня (Падіс? — нерозбірливий запис на стрічці), із Транзит, Ню Джерзі. Бандура для мене найцікавіша і лекції українознавства теж, але є цікаві і є менше цікавіші, якщо не все зрозуміле. Добре, що Курси двотижневі, можна більше навчитися і з іншими подружити.

— Мене звати Женя Сі-

(Закінчення на стор. 3-ій)

„КИЇВ" У КЕТСКІЛЬСЬКИХ ГОРАХ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

тай. Я з Детройту. Пан Петро Китастий мене і тут вчить на бандурі і в Детройті. Він дуже добре, він чудово вчить. А про Курси українознавства, то деякі молодці не все розуміють, але ми дуже багато придбали знань про Україну. Мені дуже подобається ця наша Оселя „Київ" і її керівники.

Так думають члени ОДУМ-у, гарна, привітна молодь, яка стверджує, що під час курсів усі говорять значно більше по-українському, чим де-інде. Послухаємо ще думок двох таборовиків - пластунів що перебувають на цій Оселі, вивчаючи гру на бандурах.

— Я називаюся Марко Бандера, я з Філядельфії. Мені такою дуже подобається і табір і Курси. Деякі теми є більше цікаві, деякі менше, але це так завжди, мабуть, буває. А ще мені дуже подобається спілка, спілкування: я сам пластун, а приїхав до одумівців, ми як брати і сестри. Чудово тут!

— Моє ім'я Андрій Шевченко, — каже високий чорнявий юнак із серйозним, вдумливим обличчям, Я із Соммервил, Ню Джерзі. Мені дуже приємно і я дуже гордий, що мав можливість вчитися на Курсах українознавства і вчитися грати на бандурі під керівництвом Петра Китастого, який є членом Капелі Бандуристів імени Тараса Шевченка, а її по цілому світі вже знають. Також я дуже цікавлюся політикою, українською і американською, і на цих Курсах я багато довідався з того, чого не знав. Українська справа для мене є важливою справою, я буду про це далі студіювати у вищій школі.

Здається, Водлер писав, що „розлучатися — це трішки вмирати". Велика правда, а ще коли доводиться від'їздити від дорогих Земляків, між якими так багато полтавців. Ще розмовляємо із „лювенцями", інж. Н. Гурським, д-ром Є. Федоренком, згадуємо про осінній з'їзд студентів Лювенського університету, що відбудеться на „Союзівці"; згадуємо добрим словом балетмайстра Віктора Гладуна, який там також студіював, а тепер у Торонті провадить велику Балетну школу, і про д-ра Туркала...

Дівчата з табору зібралися біля їдальні, дружньо й гарно співають одну за другою українських пісень. Більшість хлопців пішли „добоксувати" м'яча на широкому грищі. Ще спільне фото на прощання, щоб тільки не було затемне, бо тіні високих дерев вже затушковували зелень. „Ніч вже йде"...

Прощайте, і хай вам усім щастить у добри наміра!

Живи, український „Києве" серед Кетскільських гір!

Появилась книжка спогадів Олекси Косіковського

Віндсор, Канада. — Тут, цього року, вийшла книжка Олекси Косіковського „Мій Віндсорський літопис" — спогади й записки. Видання автора. Книжка має 113 сторінок і 55 знимок.

Автор починає свої спогади з того дня, коли то він 16-го березня 1927-го року вийшов з корабля на канадську землю і, як усі в той час емігранти, пошукував праці в Західній Канаді; вкінці, по різних пригодах, він опинився у Віндсорі, де й перебуває до сьогодні. Перелистковуючи сторінки книжки, ви відтворюєте собі картину життя української громади у Віндсорі й в інших містах Канади від 1927 р. - 1974-го року. Олекса Косіковський зокрема, детально описує початки і розвиток життя церковного, мистецького, й преси („Стрілецькі Вісті", „Новий Шлях", „Жіночі Вісті" і таких чільних організацій, як УНСоюз, (заснування першого в Канаді, 341-го Відділу у Віндсорі у 1936 р. і Українського Національного Об'єднання, Спілки Української Молоді ім. Миколи Міхновського, Молодих Українських Націоналістів, Українських Стрілецької Громади, Організації Жінок Канади та інших. Він теж знайомить читача із українсько - канадськими родинами, українськими професіоналістами та подає історичне тло деяких канадських міст.

Олекса Косіковський, активний діяч у громадському житті і майже в кожній із циx організацій — її член. Досі вийшла ще одна його книжка монографія „Село Маркіяна — мої Нестаничі", драма „Тернистим шляхом" 1930 р., поставлена у Віндсорі, і комедія „На ярмарку". З-під його пера появилися статті й дописи у різних часописах і газетах.

СССР на другому місці у видобуванні діямантів

Лондон. — Лондонський „Таймс" інформує, що Совєтський Союз перейшов з третього на друге місце у видобуванні діямантів в світі. Колись найбільшим продуцентом природних діямантів була Південна Африка, згодом перше місце зайняла африканська республіка Заїре (кол. Конго), а СССР був на третьому місці. Тепер видобування діямантів в СССР так сильно збільшилось, що СССР, випихаючи Південну Африку, зайняв друге місце. Москва видобуває свої діяманти переважно на Сибірі та в Якутській республіці. Деякі держави висловили побоювання, що, якщо видобування діямантів в СССР піде дотеперішніми темпами, він стане загрожувати світовій торговлі діямантами, бо стане їх продавати по знижених цінах, щоб тільки здобути чужу валюту. Покищо СССР, хоче того чи ні, придержується усталеної ціни на світових ринках, побоюючись бойкоту у випадку відхилення. Але вже тепер з продажу діямантів дозволяють СССР користуватися астрономічними сумами грошей у його провадженій пропаганді і розкладницьких діях та підтримці диверсійних груп поза СССР. Великим бажанням уряду Совєтського Союзу є продавати свої брильянти на ринках в ЗСА, бо тут він знайшов би охочого покупця на цей товар, але повишено митні оплати такі високі, що вони стають недоступними для пересічного покупця. Може тому Москва підняла такий великий шум довкола справи уділення урядом ЗСА статусу упривілейованої держави для СССР, бо тоді можна б поминути митні оплати і, кинувши на американський ринок російські брильянти і золото, до решти підірвати американську економіку.

НАВЧАННЯ МУЗИКИ

(ФОРТЕПІЯН, ТЕОРЕТИЧНІ ПРЕДМЕТИ)

В КЛЯСІ

Д-РА ІГОРЯ СОНЕВИЦЬКОГО

починається 9-го вересня 1974 року

ЗА МИНУЛОРІЧНИМ ПЛЯНОМ

Вписи нових учнів до УМІ або приватно зголошувати телефонічно: OR 4-6569

В НЮСТУ ВСЕ СУМНУ І БОЛЮЧУ ДЛЯ МЕНЕ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ моєї Дорогої ДРУЖИНИ

МАРІЇ ШАДИНСЬКОЇ

відбудуться

ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖЕННЯ

а) **В середу, 11-го вересня 1974 року,** о 10-ій годині ранку, в ЦЕРКВІ-ПАМ'ЯТНИКУ в БАВНД БРУКУ — СВ. ЛІТУРГІЯ, а після того ПАНАХИДА на могилі Спочилої;

б) **В неділю, 15-го вересня 1974 року,** після Служби Божої в Українській Катедрі СВ. ВОЛОДИМИРА — Північ 5-та вул. у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ;

в) **В неділю, 22-го вересня 1974 року** після Служби Божої в Українській Православній Церкві СВ. ПОКРОВИ — Північ 12-та вул., ФІЛЯДЕЛЬФІЯ.

Прошу про участь в Богослуженнях і про молитви за спокій Спочилої.

о. С. ШАДИНСЬКИЙ — муж

Управа Школи Українознавства

при Парохії ЧЕСНОГО ХРЕСТА в АСТОРІЇ

ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО

ПЕРШИЙ ДЕНЬ НАУКИ

ПОЧНЕТЬСЯ

в суботу, 14-го вересня 1974 року

СЛУЖБОЮ БОЖОЮ в церкві ЧЕСНОГО ХРЕСТА, о год. 9-ій рано в намірениі здоров'я учнів і їх добрих успіхів у науці в біжучому шкільному році.

Відтак всі діти під проводом учителів і батьків перейдуть до парохіяльного будинку під ч. 31-09, де відбудуться ВПИСИ ДІТЕЙ до Передшкілля й навчальних кляс від 1-ої до 8-ої, та дітей на англомовну клясу.

Також того дня, батьки повинні поцікавитися шкільними підручниками.

УПРАВА ШКОЛИ

Джон Дін почав відбувати термін ув'язнення

Вашингтон. — Джон Дін, колишній правний дорадник колишнього президента Ніксона, у вівторок, 3-го вересня, почав відбувати свій термін ув'язнення за його ролю в спробах перешкодити судочинству у Вотергейтській афері. Минулого місяця Дін признався до вини й був засуджений на 1 до 4-ох років ув'язнення. Наразі Дін перебуватиме в тюрмі у Вашингтоні, Д. К., бо має свідчити на судовій розправі над Джоном Ерліхманом, Г. Р. Галдеманом, Джоном Мічеллом і 3-ма іншими особами, яким також закидається причетність до спроб загатити Вотергейтську справу. Ця судова розправа має розпочатися 30-го вересня. Після закінчення розправ, Дін буде переведений до федеральної в'язниці в Лампак, Каліфорнія, поблизу його місця замешкання. Як відомо, Джон Дін був головним обвинувачем Річарда Ніксона під час переслухань Сенатського Вотергейтського комісії.

Хвальним Установам: Українському Народному Союзові, В-ву „Свобода", „ТУК" Українських Кооператив, Чикаго, Науковому Товариству ім. Шевченка в ЗСА, Головній Пластовій Булаві, Українському Пластовому Таборові „Вовбрівка" — „Золотий Колос", Видавництву „Червона Калина", Дорогим: Родині, Друзям, Приятелям дякую за побажання з нагоди мойого 80-ліття.

Замість окремих подяк, складаю:

50.00 дол. на видання Денника Нагальної Команди Української Галицької Армії,

50.00 дол. на Пресовий Фонд „Пласту".

ПЕТРО ПОСТОЛЮК

Ірвінгтон, Н. Дж.

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ВЕЛИКОГО НЮ ЙОРКУ — МЕТРОПОЛІТАЛЬНИЙ ВІДДІЛ УККА

ПОВІДОМЛЕННЯ

В понеділок, дня 9-го вересня 1974 р.

о год. 6:30 веч.

— відбудуться —

в ДОЛІШНІЙ ЗАЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ в НЮ ЙОРКУ

ЗБОРИ ПРЕДСТАВНИКІВ

УСІХ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ВЕЛИКОГО НЮ ЙОРКУ Й ОКОЛИЦЬ

в справі

ВСЕНАЦІОНАЛЬНОЇ ДЕМОНСТРАЦІЇ

ПРОТИ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ МОСКВОЮ ДІЯЧІВ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

- У зборах беруть обов'язкову участь представники усіх Українських Організацій Нью Йорку.
- До участи в тих зборах запрошені також представники Відділів УККА доокола Ліших міст.
- З огляду на важливі справи, просимо про численну участь.

ПРЕЗИДІЯ

Замість квітів на могилу

бл. п. СОФІЇ ДОСКОЧ-ГАЙМБЕРГЕР

складають на потреби Централі УМІ:

ФІЛІЯ УМІ в ДЕТРОЙТІ	$20.00
М. ТАРНАВСЬКА	10.00
В. ЛОНЧИНА	10.00

В ЧЕТВЕРТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

нашої Найдорожчої і Незабутньої

ДРУЖИНИ, МАТЕРИ і СЕСТРИ

бл. п. ІРЕНИ ГНАТІВ

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в понеділок, 9-го вересня 1974 року

о год. 7:30 ранку

в церкві СВ. І. ХРЕСТИТЕЛЯ

при Сенфорд Авеню в НЮАРКУ, Н. Дж.

Про сердечні молитви за душу Покійної просять:

чоловік — ВАСИЛЬКО

сини — ЮРІЙ і РОМАН

брат — ОЛЕСЬ

ПОДЯКА

Дня 6-го серпня 1974 року помер в Гартфорді, Конн. на 53-му році життя

бл. п. ВОЛОДИМИР БУДАС (БАЛДИС)

Моя найщиріша подяка для Монсіньора о. С. Балавдюка і о. Огірка, за відправлення чудових Богослужень і так одушевлені слова розради в нашім безмірнім горю.

Дуже дякую нашим Приятелям п-ству Олесь Приймак (диригент нашого хору) і всім дорогим Хористам за гарний спів під час похоронних відправ.

Щире спасибі Дорогому Приятелеві Степанові Чайківському, п-ству Роман Кузьма, п-ству Кукіль, п-ству Сокольським і моїй дорогій сестрі і шваґрові Люби і Олесеві Кінах.

Особлива подяка для пана Осипа Теслюка і п. О. Приплятка за такі щирі і дорогі прощальні слова.

Дякую всім моїм Приятелям за висловлені співчуття і пожертви.

Щире спасибі п. Михайлові Шевчукові і п. Павлишко і всім дорогим Побратимам-Дивізійникам за останню почесть для мого Найдорожчого і Незабутнього Мужа і Батька.

Опечалені смутком:

дружина АННА БУДАС-СИГЕРИЧ

діти ОРЕСТ і РЕНЯ

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНК.

ВІДДІЛ в ІРВІНГТОН, Н. Дж.

повідомляє, що

НАВЧАННЯ

ГРИ НА ФОРТЕПІЯНІ І ТЕОРЕТИЧНИХ ПРЕДМЕТІВ

починається 9-го вересня 1974 року

Інформації у Г. КЛИМ — 374-7819

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ВЕЛИКОГО НЮ ЙОРКУ

МЕТРОПОЛІТАЛЬНИЙ ВІДДІЛ УККА

при співучасті

ВІДДІЛІВ УККА СХІДНЬОГО ПОБЕРЕЖЖЯ ЗСА

— влаштовують —

в Ню Йорку, в неділю, 29-го вересня 1974 року

ВЕЛИКУ

ВСЕНАЦІОНАЛЬНУ ДЕМОНСТРАЦІЮ

В ОБОРОНІ ЖОРСТОКО ПЕРЕСЛІДУВАНИХ І ВИНИЩУВАНИХ МОСКВОЮ ДІЯЧІВ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

В ПРОГРАМІ:

1) МАНІФЕСТАЦІЙНИЙ ПОХІД — П'ятою евеню від 60-ої до 40-ої вулиці. Початок: 2:00 по полудні

2) ПРОТЕСТАЦІЙНЕ ВІЧЕ — Браєнт Парк, побіч Центральної Бібліотеки. Початок: 3:00 по полудні

3) ДЕМОНСТРАЦІЙНИЙ ПОХІД — під будинок Об'єднаних Націй. Початок: 4:30

Збірка о годині 1:30 на 60-ій вулиці на схід від П'ятої евеню.

- Демонстрація має бути завершенням усіх місцевих акцій, що в цьому році відбулися в різних місцевостях східних стейтів ЗСА.
- Це має бути вияв всенародного масового спротиву проти московського нашника і нашої моральної піддержки для Українського Народу в його боротьбі за волю й свободу та повної пошани для кращих синів України, що не жалують своїх сил і життя у змаганні за права нашого народу.

ВІЗЬМІМ УСІ МАСОВУ УЧАСТЬ У ЦІЙ МАНІФЕСТАЦІЇ!

В рамцях відзначення 50-річчя УСТ „Чорноморська Січ" відбудеться

УКРАЇНСЬКИЙ ТРІЙКОВИЙ ВІДБИВАНКОВИЙ ТУРНІР ЧОЛОВІКІВ

в суботу і неділю, 7 і 8 вересня ц. р. на Оселі УРС Верховина

Початок Турніру в суботу, о год. 1-ій по пол.

Відбиванкова Ланка УСТ „Чорноморська Січ"

В глибокім смутком повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що дня 31-го серпня 1974 року в Ню Йорку, відійшов у Вічність на 76-му році життя Найдорожчий МУЖ

бл. п. ЮРІЙ ЛІБОВИЧ

народжений в селі Глідно, повіт Березів.

До Америки прибув 1920 року, був активним членом 361-го Відділу УНС „Дністер", де сповняв обов'язок касієра.

ПАНАХИДИ будуть відправлені в четвер, 5-го і п'ятницю, 6-го вересня, о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Ярема при 129 Е. 7-ій вулиці в Ню Йорку.

ПОХОРОН — в суботу, 7-го вересня 1974 р. о год. 8:30 рано з вище заведення. ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА о год. 9:30, в церкві св. Юра.

Тлінні Останки будуть похоронені на цвинтарі Кальварія.

Глибоким горем прибита —

дружина ВАРВАРА

та ближча і дальша Родина в Америці і Україні

ШКОЛА ГРИ НА БАНДУРІ

при Хорі „Думка", Ню Йорк

- НАВЧАННЯ у новій шкільній році починається 11-го ВЕРЕСНЯ ц. р. (середа), о год. 6-ій веч. в Пластовій Домівці на другому поверсі.
- Всі кляси починають навчання в той сам час, що й минулого року.
- ВПИСИ нових дітей і дорослих відбуватимуться кожної середи від 6-ої вечора до год. 9-ої.
- Завдяки П-ВУ КОВБАСНЮКАМ, які подарували для школи 5 бандур, ми призначили

ТРИ СТИПЕНДІЇ ДЛЯ НЕЗАМОЖНИХ ДІТЕЙ

Прохання просимо вносити до Управи Школи.

Тел. (212) 658-7449 або (212) 428-9008

УПРАВА ШКОЛИ

Субота, 14-го вересня 1974 року, год. 8:30 веч. МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА

ТЕНІСОВИЙ ТУРНІР УНСОЮЗУ „16" і „8" НАЙКРАЩИХ ЖІНОЧИЙ ВІДБИВАНКОВИЙ ТУРНІР СУАСТ - Схід

Субота і неділя, 14-го і 15-го вересня 1974 року на СОЮЗІВЦІ

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Субота, 14-го вересня – МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА. Танцювальна група Петра Марунчака, Монтреаль, Канада.

Конферансьє — АНЯ ДИДИК

Оркестра „Рушничок", яка гратиме також під час забави

і вибір МІС СОЮЗІВКИ НА 1975 РІК

ПРОГОЛОШЕННЯ 40 ВИГРАНІВ ДЛЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ КОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ.

ПРОСИМО ОКРУГИ І ВІДДІЛИ ОРГАНІЗУВАТИ ПРОГУЛЬКИ НА ЦЕЙ ДЕНЬ!

Український Народний Союз

ПРОГОЛОШУЄ

ЮВІЛЕЙНІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ

В СОЮЗОВИХ ОКРУГАХ ДЛЯ ЗАПОЧАТКОВАННЯ

ОСІННЬОЇ КАМПАНІЇ 1974 РОКУ

КЛИЧ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ В ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ Є ЗДОБУТИ 6.000 ЧЛЕНІВ І ДІЙТИ ДО РЕКОРДОВОГО ЧИСЛА — 90.000 ЧЛЕНІВ В УНСОЮЗІ".

Кампанія почнеться нарадами ЧОТИРЬОХ ОКРУГ стейту Ню Джерзі в суботу, 7-го вересня в приміщеннях ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ УНС в ДЖЕРЗІ СИТІ при 30 Монтґомері вул.

До участи в нарадах запрошується всіх Відділових Урядовців і Конвенційних Делеґатів Союзових Округ. На наради стейту Ню Джерзі запрошується також Урядовців і Делеґатів з сусідних стейтів, а тим більше, що буде нагода оглянути нові приміщення УНСоюзу тим, які їх ще не бачили. ГОСТЯМ РАДІ.

Дата нарад	Місцевість і місце нарад	Передбачені промовці
СУБОТА, 7-го ВЕРЕСНЯ	НЮАРК, ПЕРТ АМБОЙ ДЖЕРЗІ СИТІ, ПАССЕЙК Головна Канцелярія УНС ДЖЕРЗІ СИТІ 30 Монтґомері вулиця Початок год. 5-та по пол.	Члени Екзекутиви
П'ЯТНИЦЯ, 13-го ВЕРЕСНЯ	ЧИКАГО Дім Спортового Т-ва „Леви" 2353 Вест Чикаго вул. Початок год. 7-ма веч.	Йосип Лисогір Тарас Шпікула Мирон Куропась Анатолій Дорошенко
П'ЯТНИЦЯ, 13-го ВЕРЕСНЯ	НЮ ЙОРК Домівка „Дністра" 117 — Аве. „А" Початок год. 7-ма веч.	Члени Головного Уряду
СУБОТА, 14-го ВЕРЕСНЯ	МІННЕАПОЛІС Заля УПЦеркви св. Архистр. Михаїла при 505 4-ій вул. N.E. Початок год. 6-та веч.	Йосип Лисогір

А. Папандреу організує в Греції ліву партію

Атени. — В Греції прийшло до першого серйознішого зудару між прем'єром Константином Караманлісом та лівим лідером Андреасом Папандреу, який не тільки виступив з гострою критикою політики Караманліса, а й остаточно оформив власну ліву нову організацію „Пангеленістичний соціялістичний рух". Загально вважають, що Папандреу, син кол. грецького прем'єра і кол. американський професор політичних наук, стане небавом найбільшою загрозою для К. Караманліса і його уряду. У своїй декляраціі при нагоді утворення нової політичної групи А. Папандреу виступив з вимогою притягнення до кримінальної відповідальности членів колишньої військової хунти і „очищення" грецької державної адміністрації з усіх залишків попереднього військового режиму. Зокрема А. Папандреу поставив вимогу, щоб уряд поновив на посадах всіх цих осіб, що їх за їхні погляди усунув попередній режим. Коли йдеться про зовнішню політику Греції, то Папандреу є прихильником цілком невтральної політики і унезалежнення Греції від ЗСА. Успіх Папандреу залежатиме від того, наскільки йому пощастить з об'єднанням грецьких лівих елементів, почнаючи від різних відтіней соціялістів до комуністів. Грецька комуністична партія, яка ще далі уважається поза законом, але має виглядн на леґалізацію, неґативно поставилася до плянів Папандреу, називаючи його „західнім соціялістом без належної відданости принципам марксизму - ленінізму".

ОДИН З ДЕСЯТИ МІЛЬЙОНІВ МАДЯРІВ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

в катедральнім храмі примаса Мадярщини — попередника кардинала Міндсенті — відбулось теж таке урочисте богослуження. У виголошеній в церкві в квітні 1939 проповіді, примас Мадярщини сказав: „Ми повинні б огнем і залізом винищити українство в наших Карпатах". Був це вияв загальної тогочасної психози-ненависти, яка панувала тоді у всіх верствах населення Мадярщини. Наслідки її відчували наші брати в мадярських тюрмах і концентраційних таборах. Згадуючи минуле, належить до обов'язку згадати й сучасне, а саме, що наприклад і кардинал Міндсенті в своїх теперішніх проповідях у Відні часто згадує про „наші", себто мадярські, Карпати. Оскільки в Мадярщині Карпат нема, мова йде, очевидно, про наші українські Карпати.

Кардинал Міндсенті відвідав в червні б.р. і Греко-католицьку Метрополію американських русинів в Піттсбурґу, де його щиро прийняли.

Нам було б цікаво знати, хто є ті „представники" українців з якими Отто Габсбурґ веде переговори в справі реставрації мадярського королівства та включення Карпатської України до нього. Беручи під увагу сказане, приходимо до висновку, що подібні розмови у згаданім напрямі ведуться й тепер, але які чомусь не зворушують ані карпатських, ані загально-українських політичних кіл. Провідники українського політичного життя мають право кожний по своєму розцінювати подібні ворожі політичні акції, але не мають права про них мовчати та ставитись до них байдуже.

В останніх двох Світових війнах Мадярщина перейшла тверду лекцію історії, з якої вона не витягнула для себе відповідної науки. Постійно посягаючи по території своїх сусідів, вона створює політичне напруження, що не є в інтересі миру на тім обширі. Мадяри своєю жорстокою практикою на Карпатській Україні в рр. 1938 - 44 і перед тим так глибоко ввійшли не в серця, а в печінки карпатських українців, що раз на завжди перекреслили можливість будь-якого співжиття в мадярській державній системі. Це позиція всіх карпатських українців в Америці і Канаді, яку вони прийняли на своєму з'їзді у вересні 1972 року.

Ми є свідомі того, що об'єднання української державної території після Другої світової війни настало за дещо незвичайних міжнародних умов, на що мадяри вказують у своїх політичних виступах. Це однак не перерішує віковічні змагання українського народу до національної та державно соборної незалежности, а навпаки, її затверджує.

Своїм поступуванням відносно Карпатської України, кардинал Міндсенті порушує Божі й природні права українського народу, права, на які він сам покликується в обороні мадярського народу. Можемо тільки повторити слова мадярського журналіста Сабо Золтана, який в 1939 р., під враженням терору й насильства мадярської окупаційної адміністрації на Карпатській Україні, писав: „Ми, мадяри, мусимо собі усвідомити, що великий і сильний український нарід є нашим сусідом і тому поводімся з українським населенням так, щоб ми могли стати його приятелем, а не ворогом, бо як сусіди, ми від України втекти не можемо...".

ПАСТОР ІВАН ПОЛІЩУК ІЗ ЧИКАГО...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Возьна — голова, Поля Барчук — заступник, Катя Береза — секретар, Наталія Дус — заступник, Марія Малієвська — член.

Під час Конвенції, у додатку до ділових нарад, відбулося шість урочистих Богослужень, на яких проповідями Євангелії Христової служили переважно гості: проф. Михайло Бахор із Аргентини та пастор Іван Калюжний із Києва, старший пресвітер Київської области. До молоді виголосив надхнене слово, наукову проповідь, пастор Володимир Домашовець.

Усі промовці стисло притримувалися гасла Конвенції: „Будьмо завжди готовими!". Говорили вони, щоб бути готовими робити добро, боротися за справедливість, дати відсіч на наступи безбожжя, бути готовими життя своє покласти на вівтарь справедливости і — саме головне — бути завжди готовими зустріти Бога свого.

Конвенція склала понад 20 тисяч долярів на місійну працю Об'єднання Українських Євангельсько - Баптистських Церков у ЗСА.

Сім нафтових корпорацій обвинувачені в нелеґальних спробах позбутися конкурентів

Ню Йорк. — Спеціяльна стейтова велика лава присяжних проголосувала формально обвинуватити 7 нафтових корпорацій в протизаконних спробах позбутися конкуренції з боку незалежних малих бензинових станцій, а також в стараннях нелеґально контролювати публічні аукціони на постачання бензини для стейтових урядових аґенцій. Генеральний прокуратор стейту Ню Йорк, Луіс Лефковіц, поінформував, що обвинувачено такі нафтові корпорації: Мобіл, Ексон, Шелл, Голф, Саноко, Амако й Тексако. Речники деяких із цих корпорацій у вівторок, 3-го вересня, заперечили вину та заявили, що судова розправа виправдає їх, а інші відмовилися коментувати. Коли генеральний прокуратор вперше висунув обвинувачення проти цих корпорацій, ще в грудні минулого року, то тоді всі вони твердили, що не поповнили жадного проступку.

Палестинські араби пропонують прямі переговори з ЗСА

Каіро. — Згідно з неофіційними повідомленнями з Єгипту, провід Палестинського Визвольного Фронту вже вдруге звернувся за посередництвом третього чинника до Уряду ЗСА з пропозицією розпочати безпосередні переговори в справі майбутнього палестинської території, до якої палестинські араби зголошують свої претенсії, а яка під сучасну пору находиться під контролею Ізраїля. В інформації стверджується, що лідер палестинських арабів Ясір Арафат хотів би зустрінутися з державним секретарем Генрі Кіссінджером, але при передумові, що про цю зустріч буде подане формальне повідомлення. З арабських кіл інформують, що досі не одержано ніякої відповіді з Вашинґтону поза натяком на це, що така зустріч могла б відбутися, але потаємно. В Каірі якраз тепер відбулася нарада представників арабських держав, яка мала за завдання опрацювати плян дальших заходів щодо розв'язки конфлікту на Близькому Сході, а також узгіднити спільну арабську вимогу до Об'єднаних Націй поставити питання Палестини на обговорення Генеральної асамблеї Об'єднаних Націй. Черговa нарада арабських держав для визначення програми на мирну конференцію в Женеві відбудеться 29 жовтня в Рабат.

ТАРЗАН, Ч. 7171. В дорогу!

Сержанте Куза, ви командуватимете загоном, коли Тарзан і я будемо в Луанді! Ідіть за встановленими процедурами!

Так є, комісіонере Крисп!

Чи я, Тарзане, останусь тут з моїми друзями?

Так, Іто! Я пішлю телеграму до школи в Момбузі, повідомляючи, що ти тут зі мною!

Ура-а-а!-

А ви, Нкіма й Танторе, вертайтеся до своїх друзів — Колись знову зустрінемося!